

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 8726-01-23 א' נ' ר'

לפני כבוד השופט נפתלי שילה

המערער

א'

ע"י ב"כ עו"ד זילברברג ועו"ד דוקרקר

נגד

המשיב

ר'

ע"י ב"כ עו"ד בורפקר

פסק דין

1 ערעור על החלטת בית המשפט לענייני משפחה מיום 20.12.22 (כב' השופטת ציפי כהן-אביטן
2 בה"ט 31028-12-22) שדחה את בקשת המערער למתן צו הטרדה מאימת כנגד המשיב.

א. רקע עובדתי

1. המערער הוא אחיו של המשיב. כנגד המערער מתנהל הליך פלילי לאחר שהוגש נגדו כתב אישום בגין
2 ביצוע עבירות מין בבנותיו הקטינות של המשיב.

2. ביום 12.12.22 הגיש המערער לבית משפט השלום בהרצליה בקשה למתן צו לפי **חוק מניעת הטרדה**
3 **מאיימת** תשס"ב-2001 (להלן: **החוק**) כנגד המשיב (להלן: **הבקשה**). לטענת המערער, המשיב מפיץ
4 פרסומים רבים ברשת החברתית פייסבוק שבהם הוא מאיים, מכפיש אותו ופוגע קשות בשמו הטוב.
5 המערער טען כי הפרסומים הרבים ברשתות החברתיות מעמידים אותו "**מפני סכנה מוחשית לחייו**
6 **והוא מפחד שיפגעו בו. כמו כן ישנה פגיעה קשה מאד בשמו הטוב**".

3. בו ביום, התקיים דיון במעמד המערער בלבד בבית משפט השלום בהרצליה. בדיון טענה באת-כוח
7 המערער, שיש באמתחתה גם הקלטות שבהן נשמע המשיב מאיים על המערער. לטענתה, הפוסטים
8 המכפישים החלו ביום 18.9.22 והפרסום האחרון היה ביום 6.12.22. בדיון עצמו השמיעה באת-
9 כוחו של המערער את ההקלטה וטענה שהפרסומים פוגעים בשמו הטוב. בסיום הדיון ניתן על-ידי
10 בית משפט השלום (כב' השופט יוסי ברכיה) צו למניעת הטרדה מאיימת על-פי החוק שבמסגרתו
11 נאסר על המשיב להתקרב או להטריד את המערער או ליצור עמו כל קשר וזאת למשך 7 ימים. בית
12 המשפט הורה על המשך הדיון בבקשה בבית המשפט לענייני משפחה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 8726-01-23 א' נ' ר'

- 1 ביום 14.12.22 הגיש המערער את הבקשה לבית המשפט לענייני משפחה וביום 20.12.22 התקיים .4
2 דיון בבית המשפט קמא. ב"כ המערער ביקש להשמיע הקלטות שלא צורפו לבקשה ובית המשפט
3 קמא סרב לבקשה זו והורה שההקלטות לא יהוו חלק מחומר הראיות בתיק, מאחר שלא צורפו
4 לתיק בית המשפט ולא הועברו למשיב. הצדדים לא נחקרו בדיון ובאי כוחם סיכמו את טענותיהם
5 בעל-פה.
6
7 בו ביום ניתנה החלטת בית המשפט קמא מושא הערעור (להלן: **ההחלטה**). בהחלטה נקבע שלא .5
8 הוכחו התנאים הנדרשים למתן צו למניעת הטרדה מאיימת על-פי החוק. לא הוצגו תימוכין לטענה
9 כי המשיב איים על המערער וגם בפרסומים בפייסבוק, לא נמצא תוכן מאיים. בית המשפט קבע גם
10 כי:
11
12 "בעניין זה יש לזכור כי הערך בדבר חופש הביטוי הינו ערך יסוד במדינה דמוקרטית,
13 אשר בית המשפט מצמצמו או יפגע בו רק במקרים חריגים ובמידה הכרחית. כאשר מנגד,
14 עומדת הזכות 'לשם טוב'. האיזון בין זכויות אלו מוצא ביטויו בחוק איסור לשון הרע
15 ובהגנות שנקבעו בו ... איני מוצאת כי טענות המבקש בדבר פגיעה לכאורה בשמו הטוב
16 באמצעות פרסומים בדף הפייסבוק, מקומן להתברר במסגרת בקשה למתן צו בעניין
17 הטרדה מאיימת. עוד יוער לגבי הפרסומים, אשר הוגשו לתיק בית המשפט, כי לא ברור
18 מועדי ביצוע הפרסומים והמבקש אף לא הראה כי נעשו פרסומים מעבר לדף הפייסבוק
19 האישי של המבקש, דהיינו בקבוצה ציבורית כלשהי ... ככל שנעשתה פגיעה בפרטיותו
20 של המבקש באמצעות פרסומים אלו, יתכן והמדובר בנסיבות בהן הייתה למשיב, כאבי
21 הקטינות, חובה חוקית ו/או מוסרית ו/או חברתית לבצען, או לצורך הגנה על עניינו האישי
22 כאפוטרופוס על הקטינות".
23
24 בית המשפט קמא ציין שהמשיב הצהיר במהלך הדיון שכל הפוסטים שפורסמו על-ידו הוסרו והוא .6
25 התחייב להימנע מפרסומים העלולים לזהות את הקטינים.
26
27 בית המשפט קמא אף חייב את המערער בהוצאות בסך של 7,000 ₪.
28
29 המערער לא השלים עם ההחלטה (שמהווה למעשה פסק-דין) והגיש את הערעור שלפני. .8
30
31 **תמצית טענות המערער** .ב
32
33 טעה בית המשפט קמא כשסרב לקבל את ההקלטות. מדובר בהקלטות שנשלחו דרך יישומון הוואצאפ .1
34 ממכשירו של המשיב, כך שמדובר בהקלטות שנמצאות אצלו. שתי ההקלטות אף מוזכרות
35 בפרוטוקול הדיון שהתנהל בבית המשפט השלום בהרצליה ואין מדובר "בהפתעה". אכן, נעשתה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 8726-01-23 א' נ' ר'

- 1 טעות על-ידי ב"כ המערער כשלא צרף את ההקלטות לבקשה ואולם קבלת ההקלטות הייתה חיונית
2 לצורך הצגת תמונה מלאה בפני בית המשפט, במיוחד כשהן נשמעו בבית משפט השלום והיה ברור
3 שקיימות הקלטות.
4
- 5 .2 טעה בית משפט קמא כשקבע שחלק מהדברים שפרסם המשיב מהווים "הבעת דעה ומשאלת לב
6 של אדם שחש נפגע ולא ראה בהם פגיעה שנכללת בגדרי הטרדה מאיימת". הפוסטים היו
7 אינטנסיביים ופורסמו בקבוצות שונות. המשיב פרסם גם תמונות של המערער, חומרי חקירה ואת
8 כתובתו והכל על מנת לפגוע בשלוות חייו.
9
- 10 .3 המחוקק הסמיך את בית המשפט ליתן צו למניעת הטרדה מאיימת בקשת רחבה של מקרים, גם
11 כשלא מדובר באיומים של ממש אלא רק כשקיים חשש להמשך פגיעה בשלוות חייו של הנפגע. על
12 אף שהפרסומים מהווים גם לשון הרע, הם מצדיקים גם צו למניעת הטרדה מאיימת. כפי שנקבע
13 למשל בה"ט 8252-06-17 שחר עזרא נ' ערן מישוריס (23.6.17), ניתן ליתן צו הטרדה מאיימת
14 כשההטרדה באמצעות פרסומים, כאשר מדובר בפגיעה של ממש בשלוות חייו של המבקש והפרסום
15 נעשה באופן תכוף ומדובר בפרסומים חוזרים ונשנים. נקבע שם כי: "על פי לשונו של חוק מניעת
16 הטרדה מאיימת ולהשקפתי, במידה מסוימת גם על-פי תכליתו ניתן לכלול בגדר המקרים הבאים
17 בגדרי תכולתו, גם מקרים שבהם בוצעה הטרדה על דרך של פרסומים, לרבות ברשתות החברתיות,
18 ובלבד שיש בהם משום פגיעה של ממש בשלוות חייו של המבקש, בפרטיותו ובשמו הטוב, וכי
19 מתקיים יסוד סביר להניח כי המטריד עלול לשוב ולפגוע בפרטיותו, בשמו הטוב או בשלוות חייו
20 ... דומני כי על מנת שתחצה הטרדה באמצעות פרסומים את גבולם של דיני לשון הרע ותיכנס
21 להיכלו של חוק מניעת הטרדה מאיימת, יש להיווכח כי מדובר בפרסומים רבים חוזרים ונשנים,
22 בתדירות גבוהה כך שהצטברותם ומידת האינטנסיביות שלהם גורמת לפגיעה של ממש ביכולתו
23 של הנפגע לקיים שגרת חיים תקינה". במקרה דנן התקיימו כל התנאים למתן צו למניעת הטרדה
24 מאיימת בהתאם לחוק.
25
- 26 .4 יש לבטל את ההוצאות שהוטלו על המערער. זכותו של המערער הייתה להתנגד למתן צו הדדי.
27 למערער אין פייסבוק ואין לו שום כוונה לפרסם דבר על המשיב ועל בנותיו. לפיכך מתבקש בית
28 המשפט להתערב בהחלטה, להורות על צרף ההקלטה כחלק מחומר הראיות, ליתן צו למניעת
29 הטרדה מאיימת כנגד המשיב שיאסור עליו לפרסם אודותיו פרסומים בפייסבוק ולבטל את
30 ההוצאות שהושתו עליו.
31
- 32 **תמצית טענות המשיב** .ג
33
- 34 .1 ב"כ המערער הודה בעצמו ששגה מבחינה פרוצדורלית כשלא צרף את ההקלטות לבקשה והודה
35 שמדובר בטעות. לפיכך, בצדק מנע בית המשפט קמא את הגשתן.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 8726-01-23 א' נ' ר'

- 1
2 המשיב הודיע לבית המשפט קמא שהסיר את הפרסומים מהפייסבוק וזאת על מנת לשמור על
3 ביטחונן של הקטינות. למרות זאת, המערער התעקש לקיים את הדיון ועמד על מתן הצו.
4
5 .3. הבקשה שהגיש המערער היא סתמית וטורדנית והוגשה במטרה להתיש את המשיב ומתוך מטרות
6 זרות. ההליך הנכון שהיה על המערער לנקוט בו היא תביעה אזרחית בגין עילת לשון הרע. החוק
7 למניעת הטרדה מאיימת לא יכול להוות דרך עוקפת לבירור סדור של תביעה לפי חוק איסור לשון
8 הרע ולא ניתן לעשות בו שימוש חילופי להליכים אזרחיים. כאשר בית המשפט מוצא שמדובר בהליך
9 הנחזה כתחליף לנקיטת הליכים אחרים "בית המשפט לא ייטה לסייע מכוחו של חוק מניעת הטרדה
10 מאיימת". הדרך לשמור על שמו הטוב של המערער היא באמצעות תביעת לשון הרע.
11
12 .4. אין עילה להתערב בהחלטה המושתתת על קביעות עובדתיות ומהימנות. המערער סרב למתן צו הדדי
13 והתעקש על ניהול ההליך ללא צורך. בנוסף, המערער מרחיב חזית בערעור ומעלה טענות חדשות
14 שלא נטענו בבית משפט קמא. כמו כן, המשיב צרף עשרה עמודים של פרסומים בפייסבוק שלא
15 הוגשו כלל בבית המשפט קמא ויש להתעלם מהם.
16
17 .5. "המשיב לא הטריד, לא מטריד ולא יטריד את המערער" והטענות שיטרידו בעתיד "הן משאלת לב
18 אשר לא תתגשם בשום צורה ועניין". לכן, יש לדחות את הערעור ולחייב את המערער בהוצאות.
19
20 **דיון והכרעה** .ד
21
22 .1. הצדדים לא נחקרו בבית המשפט קמא ולפיכך אין לבית משפט קמא כל יתרון על בית משפט זה.
23 לא נקבעו ממצאי מהימנות בהחלטה ובית המשפט קמא ניתח את המוצגים שהוצגו בפניו ללא
24 שמיעת עדויותיהם של הצדדים ובחן את טענותיהם המשפטיות.
25
26 .2. סעיף 1 לחוק קובע שאחת ממטרות החוק היא הגנה על אדם מפני פגיעה בשלוות חייו.
27
28 בסעיף 2(א) לחוק נקבע כי:
29
30 "הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים
31 כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע
32 בשלוות חייו ... של האדם".
33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 8726-01-23 א' נ' ר'

- 1 בסעיף 2(ב)4 לחוק נקבע שהטרדה מאיימת כוללת גם פגיעה "בשמו הטוב של אדם" ובסעיף 4(א)
2 לחוק נקבע כי אם נוכח בית המשפט שאדם נקט הטרדה מאיימת ויש חשש לפגיעה ממשית בשלוות
3 חייו של אדם אחר או להמשך פגיעה, ניתן ליתן צו למניעת הטרדה מאיימת.
4
- 5 .3 בהחלטה קבע בית משפט קמא שאין לראות בפרסומים שפרסם המשיב איום אלא ניתן לראות בהם
6 "הבעת דעה ומשאלת לב של אדם שחש נפגע על-ידי אדם קרוב ומיחל כי זה יבוא על עונשו".
7 אכן, בצדק לא קיבל בית המשפט קמא את הקלטת שבה נטען שהמשיב איים על המערער, וזאת
8 מאחר שהיא לא צורפה לבקשה ולא ניתן היה להפתיע את המשיב בראיה חדשה. יצוין כי
9 מפרוטוקול הדיון עולה שהמערער לא ביקש לדחות את הדיון על-מנת לצרף את הראיה החדשה
10 ולאפשר למשיב להתמודד עמה ואף לאחר שבית המשפט הודיע שלא ישמע את ההקלטה, המערער
11 ביקש להמשיך בדיון (עמ' 1 שורה 23).
12
- 13 .4 כאמור לעיל, אין צורך שההטרדה תכלול איומים. די בכך שההטרדה עלולה לפגוע בשלוות חייו של
14 המערער, כי מדובר בסדרת פרסומים רחבה ומתמשכת ומתקיים יסוד סביר להניח שהמטריד עלול
15 לשוב ולפגוע בשם הטוב ובשלוות חייו של המבקש. מעיון בפרסומים הרבים שצורפו לבקשה (37
16 עמודי צילום מהפייסבוק), עולה שהם מהווים הטרדה מאיימת כהגדרתם בחוק. הפרסומים שצורפו
17 נמשכו תקופה ארוכה יחסית מחודש יולי 2022 ועד לתחילת חודש דצמבר 2022. מדובר בפרסומים
18 רבים וקשים. בין היתר כתב המשיב ביחס למערער שהוא "חלאת המין האנושי", "תמות יא פדופיל
19 מסריח", "סוטה מין", "לא ארפה, לא אתן לך מנוח ובזאת אני נשבע איש דוחה", "אבל בלילה
20 השטן שבך צץ". כמו כן המשיב פרסם את כתובתו של המערער וכתב "פדופיל חי בתוכם, היום
21 חזר לביתו, רח' ----- זהירות". וכן כתב "לעלוב נפש אחי הפדופיל...".
22
- 23 .5 אכן, לאור חשיבות חופש הביטוי ועל מנת למנוע עקיפה של הליכים על-פי חוק לשון הרע, לא כל
24 פרסום מצדיק הענקת צו למניעה הטרדה מאיימת. שהרי, כפי שנקבע בהחלטה, בדרך כלל התרופה
25 לפגיעה בשם הטוב היא כספית ולא באמצעות מניעה מוקדמת. ברם, כפי שקבעה כב' השופטת דפנה
26 ברק ארז ברע"א 6861/22 יוספה ברק טמיר נ' ד"ר שרון אלרעי פרייס (31.10.22):
27
- 28 "בית משפט השלום הנחה עצמו לאורן בהגדירו את קו הגבול בין פרסומים הנכנסים לגדרי חוק
29 איסור לשון הרע לבין אלו החוסים תחת החוק למניעת הטרדה מאיימת. אכן, ביטוי הפוגע בשמו
30 הטוב של אדם עשוי להיות רלוונטי במקרים המתאימים הן לחוק איסור לשון הרע והן לחוק
31 למניעת הטרדה המאיימת. אולם, בעוד שבגדרו של חוק איסור לשון הרע הבחינה המשפטית
32 מתמקדת בתוכנו של הביטוי, על רקע החשש שהוא צפוי לבזות ולהשפיל את האדם הנוגע בדבר
33 בעיני הבריות, החוק למניעת הטרדה מאיימת ממוקד בהשפעתו הנמשכת של הביטוי על האדם
34 עצמו, בשל כך שהוא מאיים עליו או פוגע בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו. על רקע
35 האמור, ברי כי בגדרו של חוק זה יש משמעות רבה לכך שהביטוי הוא חוזר ונשנה. כמו כן, וכפי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 8726-01-23 א' נ' ר'

- 1 שמעיד עליו שמו – החוק למניעת הטרדה מאיימת ממוקד במניעה עתידית ומכאן חשיבותו. אם
2 כן, אין מקום להנחה שמתחייב "סיווג" חד-חד-ערכי של פרסומים כלשון הרע או כהטרדה
3 מאיימת. כאמור, עשויים להיות מצבים שבהם פרסומים יניחו עילה לתביעת לשון הרע (בשל
4 הביזוי כלפי אחרים) וכן ישמשו עילה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת (בשל האפקט שלהם על
5 האדם עצמו). לצדם עשויים להיות מצבים שפרסומים ייפלו רק לגדרו של אחד מהחוקים
6 הנזכרים, או אף לא לאחד מהם".
- 7
- 8 .6 בע"א (חי) 4666-12-08 אסף דיין נ' רינה יעל אוראל (22.9.09) מדגיש בית המשפט (כב' השופטת
9 שטמר), כי מתן צו למניעת הטרדה מאיימת הוא "צופה פני עתיד" ורק אם ישתכנע בית המשפט
10 שהמטריד ימשיך בפעילותו, הצו יינתן. במקרה דנן, בתצהיר התשובה לבקשה שהגיש המשיב הוא
11 לא טען שהוא מסכים להפסיק את הפרסומים ולהסיר אותם. אדרבא, בסעיף 7 לתצהירו הוא טען
12 כי: "פרסומים אלו פורסמו לאחר שהמבקש הביא בעצמו אותי למצב נפשי רעוע ביותר ומרוסק
13 לחלוטין נוכח פגיעה בבנותיו הקטינות...אני ובנותיי נמצאים במצב נפשי רעוע לחלוטין והמבקש
14 במעשיו ריסק את משפחתי". קיים אם כן חשש שהמשיב ימשיך בפרסומיו כנגד המערער. ודוק:
15 בדיון בבית המשפט קמא הסכים המשיב שיינתן צו הדדי שיאסור פרסומים העשויים לפגוע
16 בקטינות אבל לא הסכים שיינתן צו הדדי שאף אחד לא יפרסם פרסומים פוגעניים אודות הצד השני
17 (עמ' 5 שורות 7-1).
- 18
- 19 .7 במקרה דנן, הפרסומים היו רבים ופוגעניים והתמשכו על פני כמה חודשים. לא מדובר בפרסומים
20 בודדים אלא בפרסומים תכופים ואינטנסיביים. תדירות הפרסומים מלמדת שהמשיב שם לו
21 למטרה לשבש את שגרת חייו של המערער ולפיתך הייתה הצדקה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת
22 על-פי החוק (ראו: ע"א 43483-10-18 יאסר מואסי נ' עיד ג'בילי (15.1.19) וגלי רון, צווי הרחקה
23 במשפט האזרחי (2019) עמ' 143). בעניינינו התקיימו שני התנאים המצטברים למתן הצו: הראשון
24 - בוצעה הטרדה בשלוות חייו של המערער והשני - הנסיבות נותנות בסיס סביר להניח שהמשיב
25 יטריד שוב את המערער וייפגע בשלוות חייו.
- 26
- 27 .8 סעיף 4(ג) לחוק קובע שלא יינתן צו למניעת הטרדה מאיימת אם ההתנהגות נעשתה "בנסיבות
28 שמהוות הגנה טובה במשפט פלילי או אזרחי בשל פגיעה בפרטיות, בהתאם להוראות סעיף
29 18(2)(ב) עד(ד) או (3) לחוק הגנת הפרטיות". בית המשפט קמא קבע שיתכן שהגנות אלו קיימות
30 במקרה דנן, מאחר שהיה על המשיב כאבי הקטינות חובה להגן עליהן מכוח היותו אפוטרופוס. ברם,
31 ההגנה של "אמת דיברתי" לא חלה בהטרדה מאיימת על פי החוק שכן אפילו אם הדברים אמת, אין
32 בכך להצדיק פגיעה בשגרת חייו של אדם (ראו: ע"א 4666-12-08 הנ"ל).
- 33
- 34 .9 המשיב הודיע בבית המשפט קמא שהוא הסיר את כל הפרסומים. גם בדיון שהתקיים בפני, טען בא-
35 כוחו כי הפרסומים הוסרו והמשיב הבין שלא היה מקום לפרסומם והדבר "לא תקין" (עמ' 4 שורה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 8726-01-23 א' נ' ר'

- 1 ו"הדברים הללו עלולים להיות עילה לתביעה ללשון הרע ולכן הם הוסרו" (עמ' 5 שורה 26).
2 מכאן, שאף המשיב הפנים שהפרסומים שביצע עלולים להיחשב ללשון הרע ולא הייתה כל הצדקה
3 לפרסום. העובדה שהמשיב התחייב לא לפרסם יותר פרסומים העלולים לפגוע בקטינות, לא גורעת
4 מהעובדה שהיה מקום להגשת הבקשה ולא מלמדת שהמשיב לא ימשיך בפרסומים הקשים כנגד
5 המערער. רק לאחר הגשת הבקשה, הודיע המשיב שהוא הסיר את הפרסומים. יתר על כן, וזה
6 העיקר, לאור המתח העצום שבין הצדדים בעקבות הפגיעה הקשה הנטענת שביצע המערער בילדי
7 המשיב (והדבר אף השתקף בפרוטוקול הדיון בבית המשפט קמא ובדיון שהתקיים היום בפני), קנים
8 חשש סביר שהמשיב ימשיך לפרסם נאצות וכינויי גנאי חריפים כנגד המערער והצו נחוץ על מנת
9 למנוע פגיעה בשלוות חייו. כפי שנקבע לא אחת, הזכות לחופש הביטוי לא כוללת זכות לחופש
10 הביזוי. מתן הצו לא יפגע כהוא זה במשיב שממילא טען שלא יטריד עוד את המערער ומאידך,
11 יימנע פגיעה בשלוות חייו של המערער.
12
- 13 **סיכומו של דבר** : הבקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת שהגיש המערער, הייתה במקומה. הוכח
14 שהמשיב פרסם פרסומים רבים שבהם נקט לשון משתלחת ופוגענית במערער במשך תקופה ארוכה
15 והדבר היווה פגיעה בשמו הטוב ובשלוות חייו. קיים גם חשש סביר שהתנהלות זו תחזור על עצמה
16 בעתיד. לפיכך, ההחלטה מבוטלת וניתן בזאת צו למניעת הטרדה מאיימת האוסר על המשיב
17 להכפיש או להטריד או לאיים על המערער בכל צורה שהיא. הצו יעמוד בתוקפו למשך שלושה
18 חודשים מהיום. משהחלטה בוטלה, מבוטל אף חיוב ההוצאות.
19
- 20 לאור המתח הגדול שבין הצדדים והעובדה שהמשיב פגוע ביותר לאור כתב האישום שהוגש כנגד
21 המערער בגין מעשים מיניים שנטען שביצע בילדי המשיב, לא יהיה צו להוצאות וכל צד יישא
22 בהוצאותיו.
23
- 24 פסק הדין מותר לפרסום בכפוף להשמטת הפרטים המזהים.
25
26
27
28 **ניתן היום, ט"ז שבט תשפ"ג, 07 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.**
29

נפתלי שילה, שופט

30
31